

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
18:29	18:01	17:00	תל אביב
18:33	18:05	16:59	ירושלים
18:27	17:59	16:58	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

שבת קבלת התורה

בשבת הזו, פרשת יתרו, נקרא שוב את סדר מעמד קבלת התורה. זו שבת שכונתה בחיבה בפי צדיקים זי"ע 'שבת קבלת התורה', והרה"ק מלובלין זי"ע חושף מתנה יקרת ערך שמסתתרת בשבת הכאילו שגרתית הזו:

כן כן, בשבת הזו יכול כל יהודי לקבל את התורה מחדש, כמו בחג השבועות. קריאת פרשת קבלת התורה אינה תיאור היסטורי, אלא מעמד ששב ונשנה בשבת הזאת עם שחר, בכל מקום בו קריאת התורה תושמע ברמה. וכשנקרית בפנינו הזדמנות כה מחממת לב ומעוררת התלהבות לקבל את התורה מחדש – זה הזמן לתפוס אותה בכל הכח, לאמץ אותה אל הלב, להסתער מחדש עליה באהבה אין קץ!

כי הדרך ליצירת קשר אוהב עם התורה, המפתח להצלחת החיבור לתורה – הוא בתבונה שהתורה היא עיקר החיים, היא החיים עצמם! כשאדם יודע ומאמין שהתורה היא הנותנת ערך לחייו, כשאדם מפנים את העובדה שהתורה היא המעניקה לו משמעות אמיתית, כשאדם חי את העובדה שהתורה מספקת לו את הערך המוסף הייחודי לנפשו – הוא מתמסר אליה, משקיע בה, מתאמץ למען הקשר עימה, נדבק בה בכל כוחו – ואז חש את מתיקותה הענוג וצופה הטעים ממלאים את לבו.

הבה נתפוס את השבת הזו, ונקבל בה את התורה מחדש, נתחבר אליה באמת, מתוך תחושה עילאית שהיא חיינו ואורך ימינו, ולכן נהגה בה יומם ולילה. נחפש עוד הזדמנויות להוסיף בתורה, עוד לימוד רצוף, עוד סדר קצר, עוד שיעור יומי, עוד האזנה לשיעור מוקלט – כי התורה היא מקור האנרגיה והסיפוק שלנו בחיים, וכל כולנו שאיפה הומה מעומק הלב: 'ותן חלקנו בתורתך!' – עוד ועוד חלקים, עוד ועוד מתיקות, עוד ועוד חיים מאושרים!

(הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

ומותר האדם מן הבהמה

מה ההבדל בין האדם לבהמה? מה המטרה של האדם בחיים שאין לבהמה?

להיות עליון, להדבק בקונה. היא שואפת להיות כמו הצדיקים הגדולים חסידי עליון, מתי גיעו מעשיה למעשי אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הצדיקים אשר מעולם אנשי השם, התנאים והאמוראים הקדושים וכל רבבות הצדיקים. היא רוצה להיות כמו ר' שמעון בר יוחאי, האר"י הקדוש, הבבא סאלי. היא צמאה לרוחניות ולא מסתפקת במועט.

והחלק השני של האדם הוא הגוף, הוא מן האדמה, השאיפות שלו הם תענוגות בילויים תאוות זמניות. ולכן, מתכתשים הם זה בזה הגוף והנפש. כשנמצא בבית המדרש ושומע על צדיקים, נשמתו מתעוררת וכולו רוצה להיות קדוש. מי יודע אור מחצב הנשמות כמה הוא נפלא ועצום! וכשהוא פוגש ברחוב קורץ לו הגוף. יש לו משיכה לתאוות.

כל חייו של האדם שנים אוחזין בטלית, הגוף והנפש, ותכלית האדם להגביר את הנשמה על הגוף, לתת לנשמה להוביל ולשלוט, אוי לאדם שיתן את המושכות לסוס, שיאבד את הבלמים. הוא במדרון וסופו לאבדון חלילה. השכל נועד לבחור ולהוביל, הגוף הוא כלי שרת בידי הנשמה. אוי למי שעושה עיקר טפל וטפל עיקר, וממנה את הגוף למנהל. אחינו התועים איבדו את השליטה על הסוס, הוא משתולל ורומס כל ערך וכל תכלית נאותה, אין גבול לחושך ולתהום השחור. קלקולים איומים ונוראים. הגוף שולט ומוביל את האדם להתרסקות.

וכיון שאנחנו יודעים כמה קשים הם היצרים, כמה קשה השליטה על התאוות. שאלנו שאלה, כיצד איפוא נתן הקב"ה בחירה, איך אפשר לנצח את היצר הרע הזה, שאפילו בוראו קראו רע? וזאת בחברה רעה סוחפת ומושכת, ותקשורת מקוללת ומטנפת. מה התקוה?!

התשובה היא יראת שמים. אם יש יראת שמים אפשר להכניע את הגוף, אפשר לשלוט על הרצונות ועל הטבעים. וזה שאמר קהלת בחכמתו "סוף דבר הכל נשמע" של כל התאוות והפיתויים שבעולם הזה, "את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם" אם יש לך יראת שמים אתה יכול לשלוט ולהיות אדם ולא סוס. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל זום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

מה ההבדל בין אדם לבהמה?! לשניהם יש גוף, גם לאדם גם לבהמה. ההבדל בין אדם לבהמה הוא בשכל, לכן בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי, תתהלל ותתכבד במה שיש לך, במה שאתה יכול לגדול ולהתעלות, חזק בקרבך את הכח השכלי, את היראת שמים, הן יראת ה' היא חכמה. וכמו שאמר שלמה המלך ע"ה בחכמתו: סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם. מה שעושה את האדם לאדם זה רק יראת שמים. בלא יראת שמים הוא עיר פרא, וע"י יראת שמים אדם יְוֹלָד. כי זה כל האדם, זה מה שעושה את האדם ל"אדם". ובזה הוא בא לתכליתו ולרצונו ה'.

הנה החינוך החילוני פשט זה מזמן את הרגל, תסמרנה שערות ראש, וכל יום מקולל יותר מחברו, במה שנעשה אצלם, והכל מחינוך ללא יראת שמים. אם אין יראת שמים אין אדם יש חורבן. אין להם שליטה על הנוער, כי רק שלשלת יראת שמים קושרת הגוף ומשחררת את הנפש.

אדם שאינו ירא שמים אינו ראוי לגדר אדם. אדם שאין לו יראת שמים, גם אם יקים מוסדות ויתרום לבתי כנסיות ובתי מדרשות בתי תמחוי וארגוני רפואה, אם אין לו יראת שמים אינו חשוב אדם.

ואף אנשים מאמינים, מזלזלים במצוות כשאין להם יראת שמים. אדם ירא שמים מדקדק על קלה כחמורה, על קוצו של יו"ד, שומר על לשונו, וחרד על דברו. אבל אדם שאינו ירא שמים יר"ש מקיים את מה שקל לו ומזלזל במה שקשה לו, מחפש ומוצא היתרים כרצונו. כשקל לו הוא שומע וכשלא, מורד.

גם חילונים שומרים מזוזה, מילה, כיפור. מה שקל, לפי בחירה. אדם אומר אני לא רוצה לשמור שבת, לברך ברכת המזון, לא רוצה להניח תפילין, לא רוצה. מי ד' שיאמר לי מה לעשות, הוא לא אומר זאת במילים, אבל זה תוכן הדברים, אולם כך זה נשמע.

זה בדיוק מה שאמר פרעה מי ה' אשר אשמע בקולו, אני אעשה מה שבא לי, בורא העולם לא יאמר לי מה לעשות, עפ"ל.

וייצר ה' אלקים את האדם מן האדמה, ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. התורה מעידה, שהאדם נברא משני חלקים, מגוף ונפש, גוף מהאדמה ונשמה מן העליונים. נשמה כב' מדיליה נפת. כשאני נופח בבלון רוחי נמצאת בו, כך יש בו באדם נשמה קדושה עליונה מאד. נשמה זו שואפת ועורגת לשרשה,

ההקדשה השבועית

הוצים הם אנחנו להקדיש אלפי טלמדי צאצאנו הפרשה להצלחתם או לעיני קדושתם ההקדשה נעשית: 05-04-03-03-04-04

לימינו
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלת
אסף בן חיה
רושין בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן יודנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון לון
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

חמשת אלפים ואחד לירות

על סך חמשת אלפים שטרלינג, הוא כמוזן הרשה לעצמו לרשום בצ'ק הפתוח שקיבל ממיכאל כמסוכם, הוא מילא בצ'ק סכום של חמשת אלפים ואחד לירות שטרלינג.

אך מיכאל מצידו לא קיבל את הדברים, ותבע את המשולח לדין תורה! לטענתו, "לא חשבתי שהמשולח יצליח להוציא ממנו כזה סכום עתק! מי חשב שכך יהיה התסריט, שהמשולח יספר לעמוס סיפורים על אביו, ועוד יראה לו תמונות?! חשבתי שיתן לו עשרה שטרלינג, מקסימום שמונה עשרה כמנין ח"י". "אין זה אלא מקח טעות", טען מיכאל.

הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א חכך בדינו, ופנה למרן הגאון רבי ניסים קרליץ שליט"א.

רבי ניסים קרליץ אמר סברא שהיא הפלא ופלא. אמר ר' ניסים צריכים לבדוק איך מיכאל נוהג בעסקיו הפרטיים, האם הוא נוהג בעסקיו לקחת סיכונים בסכומים גדולים אז הוא עשה פה עסקה טובה ואז המקח חל, זה לא מקח טעות. אבל אם הוא בעסקיו הפרטיים מעולם לא לוקח סיכונים אז המקח הוא מקח טעות.

אם הוא נוהג לקחת סיכונים, אז העסק שהוא עשה הוא העסק הכי טוב בעולם, לתת לשיבה חמשת אלפים שטרלינג.

אומר הרב זילברשטיין: לפני שעזבתי את ביתו של רבי ניסים קרליץ, שאלתי אותו מה לומר למיכאל. אמר לי ר' ניסים, אם לעצתי ישמע יוציא את עצמו מספקות וישאיר את כל הסכום לצדקה, זה העסק הכי טוב שיכול להיות.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

בחיים וממנו נולד עמוס.

אותו משולח גם אביו היה ניצול שואה, והוא הכיר היטב את אביו של עמוס. המשולח הלך לאביו וביקש ממנו מידע על אביו של עמוס.

אביו של המשולח הכיר היטב את אביו של עמוס וכך סיפר לו, בגטו הוא קיבל מנות ולא אכל אותם כיון שהוא מאוד כיבד והעריך תלמידי חכמים והוא סבר שהם צריכים להישאר בחיים, כיון שהם יותר צדיקים ממנו. הוא נתן את פת לחמו למספר תלמידי חכמים. אביו של המשולח נקב באותם שמות של אותם תלמידי חכמים. סיפר שאביו עשה חסדים עצומים עם היהודים בגטו בשעה שרבים דאגו רק לעצמם.

המשולח הגיע לביתו של עמוס מצויד במידע רב וגם במספר תמונות, וביקש צדקה מעמוס. עמוס הוציא עשר שטרלינג והושיט למשולח. אמר לו המשולח יש לי סיפור שאוכל לספר לך על אבא שלך.

עמוס מאוד התפלא, "סיפור על אבא שלי? מענין! בא ונשמע!" הוא הכניס את המשולח לביתו, וכך בישבם על ספות העור המפוארות, מספר המשולח לעמוס סיפורים על אביו, מלווים בתיאורים מדויקים, היכן היה אביו בזמן המלחמה, כשהוא מעלה על נס את מעשי החסד הנפלאים שעשה האב המנוח, וכיצד הוא הצליח בחסדי השם לברוח.

עמוס נוכח לדעת שכל המידע שהמשולח סיפר לו הוא נכון. ליבו של עמוס נפתח, הוא הוציא את פנקס הצ'קים וכתב לו צ'ק על סך חמשת אלפים שטרלינג!

כעת, לאחר שהמשולח קיבל מעמוס את הצ'ק

מיכאל, איש עסקים לונדוני, מעיין בטופס שקיבל מהבנק בו מתנהל חשבונו. בטופס היה פירוט לגבי הצ'קים שנפרעו מחשבונו, והנה הוא מבחין לתדהמתו שמחשבונו נגבה צ'ק על סך חמשת אלפים ואחד לירות שטרלינג, סכום עצום באותם ימים. מוטב הצ'ק היה מוסד מסוים.

הוא התפלא וחשב לעצמו, הרי אני מעולם לא תורם כאלו סכומים גדולים לצדקה, לא יתכן שנתתי צ'ק בסכום כזה גדול.

מיכאל התקשר למוסד המוסד הפנה את מידעו למשולח שאוסף כסף עבורם, ואתו משולח הסביר למיכאל מדוע נפרע מחשבונו סכום כזה מוזר של חמשת אלפים ואחד לירות שטרלינג. אמר לו המשולח, ביקרתי אצלך לפני מספר חודשים וביקשתי שתתרום סכום הגון לטובת המוסד. שאלת אותי אם אצל שכני עמוס כבר ביקרתי, ואז אמרת לי בוא ונעשה עסקה, הרי אני מכיר אותך כאדם ישר והגון. אני מוכן שתלך לשכן שלי עמוס, וכל סכום שתיקח ממנו אני אתן לך את אותו סכום בתמורה, ובנוסף אני אוסיף עוד לירה שטרלינג אחת. אני מוכן לתת לך צ'ק פתוח עם החתימה שלי.

מיכאל חשב לתומו שעמוס השכן לא יתרום למשולח הרבה כסף. הוא ידע שעמוס אמנם גביר עצום, אבל כגודל עושרו כך גודל קמצנותו. חשב שקמצן בסדר גודל שכזה לא יתרום למשולח יותר ממספר פרוטות בודדות.

נו, אז איך קרה הדבר שהמשולח הצליח להוציא מעמוס כזה סכום?

התשובה היא שהמשולח התעניין ובריר מי זה עמוס. נודע למשולח שעמוס הוא יהודי שאביו היה פליט שואה, הוא עבר את כל הגיהנום באושוויץ בצורה נוראית, נעשה נס והוא נותר

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו: 03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות שבת

האם אפשר לאכול בורקסים לסעודה שלישית? האם יש סגולה להריח את העשן של נר ההבדלה?

שאלה: אדם שאכל בורקסים לסעודה שלישית, האם יצא ידי חובה?

חייב אדם לאכול בשבת שלש סעודות, והסמיכוהו חז"ל (שבת קיז:). על הפסוק (שביום שבת אמר משה רבינו לבני ישראל על המן הכפול שירד ביום שישי. שמות טז כח): "ויאמר משה, אכלוהו היום", כי שבת "היום" לה', "היום" לא תמצאוהו בשדה". שלש פעמים "היום" כנגד ג' הסעודות שנאכלים ביום השבת.

ונאמר בגמרא (שבת קיח.), א"ר שמעון בן פזי א"ר יהושע בן לוי משום בר קפרא, כל המקיים שלש סעודות בשבת ניצול משלש פורעניות, מחבלו של משיח ומדינה של גיהנם וממלחמת גוג ומגוג. ואמר ר' יוסי (שם קיט:), יהא חלקי מאוכלי שלש סעודות בשבת. ובוזרה הקדוש (פרשת יתרו דף פח ע"א) מובא שיש סודות נפלאים בקיום מצות ג' סעודות שבת. ולכן צריכים להתענג ג' פעמים, וצריך האדם להתענג בהם ולשמוח בהם.

ואם אי אפשר לו כלל לאכול אינו חייב לצער עצמו, שהסעודה לעונג ניתנה ולא לצעה. (שלחן ערוך סי' רצא ס"א)

ונחלקו הראשונים האם צריך דוקא פת משום שאין סעודה חשובה בלא פת וכן היה המן במקום פת שנאמר, "הוא הלחם אשר נתן ה' לכם לאכלה". או שאפשר לצאת ידי חובה גם בשאר דברים מחמשת מיני דגן כגון בורקס וכדומה, משום שפעמים שגם איתם סועדים.

ויש אומרים שלענין סעודה שלישית שאף שהיא מצוה חשובה לקיימה, מכל מקום מכיון שכבר אכל סעודה אחת עם פת באותו היום, לכן מספיק לאוכלה בדברים שמלפתים בהם את הפת. ויש מוסיפים לומר שאם ירצה לפטור עצמו אפילו בפירות, הרשות בידו. ובשו"ע (ס"ה) הכריע, שסברא ראשונה עיקר שצריך לעשותה בפת, אלא אם כן הוא שבע ביותר. שאז יקיימה בבורקס וכדו' או בשר ודגים או פירות כפי יכולתו.

להלכה: יהא זהיר מאד לקיים סעודה שלישית, וצריך לעשותה בפת. ושיעור הפת לכתחלה הוא מעט יותר מכביצה פת (כ-54 גרם). ואם אי אפשר לו לאכול כביצה פת, אז יטול ידיו בלי ברכה ויאכל פת שיעור כזית. ואם הוא שבע ביותר ואי אפשר לו לעשותה בפת, אינו חייב לצער את עצמו, שהסעודה לעונג ניתנה ולא לצעה ויקיים סעודה שלישית בכזית עוגה, או בתבשיל שעשוי מחמשת מיני דגן, ואם גם זה אי אפשר לו, יכול לעשותה בדברים שמלפתים בהם את הפת כבשר ודגים, ואם אי אפשר לו בכל אלו, יכול לקיימה במיני פירות. ואם אין לו גם פירות, יברך על היין וישתה רביעית. והחכם עיניו בראשו שלא ימלא כריסו בסעודת הבוקר, כדי ליתן מקום לסעודה שלישית, ובפרט בימות החורף שהימים קצרים. (ילקוט יוסף סי' רצא ס"א)

שאלה: מה טעם שמברכים על הנר במוצאי שבת?

בירושלמי (ברכות פ"ח ה"ה) נאמר, רבי לוי בשם רבי נזירה, ל"ו שעות שימשה אותה האורה שנבראת ביום הראשון וכו', והיה אדם הראשון מביט בו מסוף העולם ועד סופו, כיון שלא פסקה האורה התחיל כל העולם כולו משורר וכו', כיון שיצתה שבת התחיל ממשמש החושך ובא, נתיירא האדם ואמר, הוא שכתב בו הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב, שמא בא לנשכני, ואמר, אך חושך ישופני (תהלים קלט, יא). א"ר לוי באותה שעה זימן לו הקב"ה שני רעפים והקישן זה לזה ויצא מהם האור שנאמר (שם), ולילה אור בעדני. וברך עליה בורא מאורי האש. אמר שמואל, לפיכך מברכים על האש במוצאי שבת שהיא תחילת ברייתה.

שאלה: יש נוהגים שמריחים את העשן של נר ההבדלה בסוף ההבדלה לאחר שמכבים אותו, האם יש מקור למנהג זה?

יש אנשים שנוהגים להריח את העשן של נר ההבדלה לאחר כיבוי, ויש שהרהרו אחר מנהג זה. ובאמת שנמצא מקור לזה בסידורו של הגאון רבינו יעקב עמדין זצ"ל (מגדולי האחרונים לפני כ-280 שנה) עמודי השמים, וזה לשונו, יש מכבין בשירי היין את הנר ומריחין בעשן, הכל לחבב המצוה. והביא אותו גם הגאון ר' חיים פלאג'י (שהיה חכם באשי (הרב הראשי) ואב בית דין באיזמיר טורקיה ואגפיה לפני כ-180 שנה) בספרו כף החיים (סימן לב אות כה).

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

עד שיאמר 'רוצה אני'?

הורים "למדנים", שהתפלפלו עמי בענין זה, הביאו את דברי הרמב"ם גבי גט הניתן בכפיית הבעל בידי בית דין עד שיאמר רוצה אני. בעניין זה מסביר הרמב"ם, כי מאחר וכל אחד בפנימיות לבו רוצה להיות טוב, מכוחה של הנקודה הפנימית הנטועה בתוככי לבו של כל יהודי ויהודי – הרי שבכפיית האדם וכשאנו אונסים את היצר הרע לבל יציב מחסומים לנקודה זו, יתגלה זוהרה ותורגש השפעתה כשיאמר "רוצה אני".

אותם למדנים בקשו לדמות דבר לדבר ולקבוע, כי גם בחינוך יכולים אנו לכפות את הילד לעשות דברים חיוביים בניגוד לרצונו. שכן, בכך אין אנו גורמים, אלא לביטוי קולה הפנימי של הנקודה היהודית הטמונה בו החפצה בטוב. לטענתם, אם נצליח לכפות ולדכא את היצר הרע, נביא את היצר טוב לתפוס את מקומו ולהנהיג את הילד בדרך הרצויה והנכונה.

אולם, כאשר נרד לעומקם של דברים, ניווכח לראות כי אין להוציא מדברי הרמב"ם הוראה חינוכית מעשית כי אם מוצא הלכתי.

הרמב"ם העוסק בהלכות גירושין מתייחס להלכה שנפסקה, כי בעל שאינו רוצה לתת גט לאשתו ולגרשה, מותר לבית דין לכופו ולאצלו ליתן את הגט ולשחררה מכליו. ברם, כיוון ש"גט מעושה" שהבעל כתב מתוך כפייה ובניגוד לרצונו, אינו גט, הסביר הרמב"ם, כי בהיות שבתוככי פנימיותו רוצה האדם לקיים את דבר ההלכה ולממש את פסק בית הדין, יכולים בית דין לכפות עליו את כתיבת הגט, ולהוציאו מכלל גט מעושה בכך שאמר "רוצה אני", וזה נחשב מבחינה הלכתית כגט שניתן לרצונו – גם אם האדם עצמו משוכנע שזה היה בכפייה ובניגוד לרצונו.

כיוצא בזה, מה שדרשו חכמינו ז"ל כלפי קרבנות: "יקריב אותו – מלמד שכופין אותו! יכול בעל כרחו – תלמוד לומר 'לרצונו'. הא כיצד? כופין אותו עד שיאמר רוצה אני" – גם שם, אין כוונת חכמינו ז"ל שהדרך הרצויה לעורר את רצונו של האדם היא שאמצעות הכפייה, אלא שגם כשבית דין כופים אדם לקיים מצוה הרי זה עדין בגדר "לרצונו". זו הגדרה הלכתית, המכניסה את המקרה הנידון לכלל "לרצונו". אך אין לראותה כהוראה גורפת, המניחה, כי ניתן – לכל אדם ובכל מקרה – הכח לכפות את הנפש היהודית להתנגד מבפנים לרצונו שלו עצמו.

נמצא, שאין בהלכה זו של "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני" שום הוכחה וראיה על אב שיכריח את ילדיו לקיים מצוות ויכפה עליהם את הדרך הראויה באמצעי ענישה, ביד קשה ובגישה קשוחה, שיצליח לעורר בזאת את רצונו לפעול בעתיד בהתאם להנחיותיו מתוך רצון. אדרבה, אותו רמב"ם שהם מנפנים בו, כתב כי בחינוך הילדים יש למשוך את לבם ללימוד על ידי מיני מתיקה וכו' ולרצותם בפיוסים. וכן כתב גם בספר "ראשית חכמה" בפרק גידול הבנים.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

העמלק של הדור

בעם ישראל, הוא יתקרב באמונה שלו!

אדם חוזר בתשובה ומגיע ללמוד בישיבה, ואחרי שנה הוא אומר "הבנתני איך לומדים, מהיום אני אלמד לבד בבית", או שאומר "אני אשמע דיסקים בבית", צריך לדעת כשלומדים לבד ולא במסגרת זו סכנה גדולה, כשלומדים בקבוצה השכינה שורה בגדול! וההצלחה מובטחת!

יתרו הבין אם אני אשאר במקומי, יבוא עמלק ויקרר אותי, וכל היהדות והאמונה שקניתי יהיו בסכנת אבדון, לכן אומר רש"י שיתרו שמע גם מלחמת עמלק, ואם הוא לא יבוא להיות במסגרת הוא יתקרב מיום ליום. ולכן כתוב מה שמועה שמע ובא! חייבים לבוא לישיבה!

וצריך להבין איך הגיעו עם ישראל למצב ששאלו היש ה' בקרבנו. וצ"ל שכל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו, ועוד י"ל שחלק מהדיבורים האלה היו של הערב רב שעלו ממצרים, ולא היו בנויים חזק באמונה וכל פעם הכניסו לעם ישראל פקפוקים באמונה, ולכן עמלק גימטריא 240 וגם ספק גימטריא 240, כל המלחמה של עמלק זה להכניס ספקות בדרך בעבודת ה'.

העמלק של הדור שלנו זה הדולר, דולר גימטריא 240 כמו עמלק, הרבה רצים אחרי הירוקים "בנאות דשא ירביצני", דשא ראשי תיבות דולר של אמריקה! כולם רוצים את הירוקים האלה, ולפעמים מהריצה המטורפת הזאת מקבלים "ירקת".

גם פוליטיקה גימטריא עמלק 240, ויש לנו ג' שותפים לעמלק, ספק, דולר ופוליטיקה ה' יצילנו.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

עד כמה אדם יכול להיות עיוור, ברוך ה' אתה בריא יש לך אשה בנים ובנות נכסים נדל"ן פרנסה בשפע, ה' זן אותך ומחיה אותך רגע רגע, ואתה טוען "נראה לי שה' עזב אותי", אם הוא היה עוזב אותך לא יכולת לנשום! אומר ה' "אני מזומן לכל צרכיכם ואתם אומרים היש ה' בקרבנו אם אין, עכשיו יבוא הכלב וינשון אתכם", שמעתם למה באים צרות, כשיהודי נמצא ברפיון של אמונה, וחושב שהוא לבד, ואין לו תקווה! אילו דיבורים אלו, ועד היום מי זן אותך מי דאג לך!

אומר רש"י משל לאדם שהרכיב בנו על כתפו ויצא לעשות לו טיול, אומר הבן "אבא תקנה לי קרמבו", אמר לו האבא "בבקשה בני היקר קח קרמבו וגם שתיה שלא תהיה צמא", וממשיכים בטיול, אומר הבן "אבא תקנה לי אופניים" ואבא קונה לו, והבן ממשיך לרכב על הכתפיים של האבא וכל כמה דקות מבקש משהו ואבא שלו קונה לו בשמחה.

לקראת סוף הטיול פוגשים האבא והבן איש אחד, והבן פונה אליו ושואל "תגיד, ראית את הבן שלי", איזה חוצפן, אתה על הכתפיים של אבא כל היום ביקשת אוכל אופניים ופינוקים וקיבלת הכל, ואתה שואל איפה אבא? האבא השליכו מעליו ובא הכלב ונשכו! כך עם ישראל הולכים עם השכינה מוקפים בענני כבוד, מן ושליו ובארה של מרים וכל התפנוקים, ושואלים היש ה' בקרבנו אם אין? תגיד, ראית את אבא שלי? וכי זה אמיתי! לכן בא עמלק ונלחם בהם ברפידים, מה זה רפידים, שרפו ידיהם מן האמונה והכרת הטוב, זו הזדמנות לעמלק לבוא ולנשון את ישראל.

שאלנו למה צריך שיתרו ישמע גם קריעת ים סוף וגם מלחמת עמלק, אלא כשיתרו שמע על קריעת ים סוף, קיבל על עצמו עול מלכות שמים, אבל חשב מי אמר שאני צריך ללכת למדבר אצל משה, אני יכול להתגייר ולהשאר בעיר שלי. אבל אחרי שראה את מלחמת עמלק הבין שאם הוא לא יבוא להדבק

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר לימוד כל ספר האיידא רבה וזוטא
בקברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר קריאת כל התהילים בליל שבת

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של כל הזוהר הקדוש

בוא והצטרף
לאלפי המפיצים
בכל שבוע את
העלון המפואר
"אור הפרשה"
ושמח את מתפללי בית הכנסת
שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212